

Họ và tên: Lương Thị Thanh Dịu

Lớp: ĐHGĐTH2.K21

Khoa: Giáo dục Tiểu học và Mầm non

Trường: Đại học Hải Phòng

SĐT: 0327176552

Gmail: luongthanhdiu02dhhp@gmail.com

Chiếc áo Bác Hồ

“ Tháng Năm về ta bỗng thấy băng khuâng
Bởi tình cảm nhớ thương Người da diết
Cả dân tộc cùng ngàn lời tha thiết
Gọi tên Người, ơi Bác Hồ Chí Minh ”

Mỗi độ tháng 5 về, khi những bông sen đã uống đủ sinh khí đất trời, lặng lẽ nở bung những cánh mềm thơm ngát, trong sâu thẳm tâm hồn mỗi người dân đất Việt lại thao thiết gọi tên Người - Chủ tịch Hồ Chí Minh. Cuộc đời và sự nghiệp của Bác Hồ như suối nguồn sáng trong, dạt dào cảm xúc cho văn học - nghệ thuật. Đọc lại bài thơ nổi tiếng “Người đi tìm hình của nước” – Chế Lan Viên để thêm yêu mến, trân trọng, tự hào vì dải đất hình chữ S này có Bác - vị lãnh tụ tài ba, anh hùng giải phóng dân tộc, danh nhân văn hóa thế giới... Và với mong muốn có thể phát huy tốt nhất việc thanh niên học tập và noi theo đức tính giản dị của Người, năm 2017 tác giả Ngọc Châu ra mắt cuốn sách “ Chiếc áo Bác Hồ ” do nhà xuất bản Hồng Đức in ấn. Sách dày 203 trang với khổ 13.5*20.5cm bao gồm 4 phần chính là những kỉ niệm, câu chuyện bên Bác được ghi lại theo dấu chân Người trong những chuyến công tác.

Tác giả Ngọc Châu tên đầy đủ là Phạm Ngọc Châu, ông là người nghệ sỹ với những sáng tác đi sâu vào trong lòng bạn đọc. Và với “ Chiếc áo Bác Hồ ” người đọc thấy được ở ông một sự tỉ mỉ, cẩn thận ghi chép lại từng câu chuyện, lời văn gần gũi mộc mạc khiến người đọc như đang được trò chuyện cùng Bác. “ Chiếc áo Bác Hồ ” gồm 4 chương là : Những kỉ niệm với Bác, Câu chuyện về những bộ quần áo của Bác, Ngày Tết của Bác, Bữa cơm của Bác theo dòng kể ghi lại dấu chân Người trong những lần công tác. Từ đó, ta thấy sáng lên hình ảnh Người giản dị, mộc mạc, hòa mình với quần chúng nhân dân, quan tâm lo lắng cho các cán bộ chiến sỹ, Người đi vào lòng nhân dân bằng trái tim nhân hậu, đồng cảm. Bác Hồ - vị lãnh tụ kính yêu của dân tộc Việt Nam, người chiến sỹ cộng sản suốt đời tận tụy vì nước vì dân với những phẩm chất sáng ngời luôn là tấm gương sáng cho nhiều thế hệ học tập và noi theo. Những câu chuyện về Người luôn gọi cho chúng ta những xúc cảm chân thành khó tả.

Cuốn sách là những ghi chép của tác giả Ngọc Châu theo lời kể của các nhân vật tôi là những cán bộ chiến sỹ đã từng có cơ hội tiếp xúc và làm việc cùng Bác. Ngay từ chương đầu tiên của cuốn sách là những kỉ niệm khó quên với Bác trên hành trình đi tìm hình hài đất nước. Họ có những tên gọi về Bác: nào là Ông cụ Núi

Hồng, đồng chí Già, Bác,... những tên gọi thân thương ấy đôi khi chính là những nút thắt thu lại khoảng cách giữa Bác và nhân dân, bộ đội. Cảm động làm sao khi biết cho dù Bác rất bận việc nước, việc quân nhưng Bác vẫn quan tâm đến đời sống cá nhân của từng cán bộ trong cơ quan, Bác ân cần lo lắng khi có đồng chí bị ốm. Song song với việc giáo dục chính trị, Bác dạy bảo rất tỉ mỉ về cuộc sống tập thể, nhắc nhở các cán bộ chiến sĩ dành thời gian đọc sách để trau dồi thêm kiến thức về tình hình trong nước và quốc tế. Người giản dị mà rất đổi thân quen, đi vào lòng dân từ tấm lòng thấu hiểu, đồng cảm. Theo chân Người về Tân Trào, ta thấy được một đồng chí Già qua lời kể của nhân vật tôi sao mà thân thương đến thế “ Con người mà tôi ngày nhớ, đêm mong mà những lúc bị tra tấn chết đi sống lại, những lúc lo lắng buồn rầu cứ nghĩ tới là tôi có thể thắng tất cả, giờ đây tôi đã được gặp, được thấy. Người lại trực tiếp kiểm tra công việc của tôi, dạy tôi bài học thực tế trong công tác quần chúng, như cha dạy con.” Hay cả trong lúc cách mạng nước ta đang buổi trứng nước lại phải đương đầu với vô vàn khó khăn, Bác phải lo toan với bao bộn bề công việc nhưng Bác làm việc rất có kế hoạch và luôn dành thời gian luyện tập. Xúc động thay người cha già của chúng ta làm việc vất vả nhưng sẵn sàng bớt bữa chiều thứ bảy để ủng hộ phong trào “ bớt bữa cứu đói ”. Với những đức tính cao quý như vậy mà Bác đi đến đâu cũng được nhân dân đồng bào yêu mến. Để đến khi Bác về thăm Quảng Bình, chỉ một số ít người dân được gặp Bác nhưng đối với họ, thời điểm ấy là những ngày tháng tươi đẹp nhất trong suốt những năm tháng đạn bom chiến tranh và cũng là niềm tự hào khôn nguôi cho mãi đến về sau. Tình cảm sâu nặng ấy đã thôi thúc nhạc sỹ Dương Việt Chiến sáng tác ra ca khúc “Kết ngàn đài hoa kính dâng lên Người”. Khắc ghi lời dặn dò của Bác, trong những năm tháng đổi mới, nhân dân Quảng Bình không ngừng xây dựng và giành được muôn vàn sự đổi mới trên quê hương. Có lẽ đó là những “đài hoa” đẹp nhất, ưu tú nhất mà người dân nơi đây gửi đến Bác- người cha già của dân tộc. Người luôn quan tâm gần gũi nhân dân, bộ đội bằng những hành động thiết thực : Bác vào thăm bộ đội giới tuyến, Bác quan tâm uốn nắn từng lời ăn tiếng nói cho anh em cảnh vệ, nhận được tiền nhuận bút gửi về từ Liên Xô Bác cũng đem đến tặng đại đội,... Những đức tính sáng ngời đó khiến em khi đọc từng trang sách càng thấm thía hơn lí do vì sao đã gần 60 năm trôi qua rồi người đời vẫn ca tụng về Bác- người Cha già dành cả cuộc đời mình đi tìm đường cứu nước.

Có những chiếc áo theo Bác trên dọc nẻo đường hành quân được các anh chiến sĩ đặt cho cái tên “bộ kháng chiến”. Trong suốt cuộc đời hoạt động cách mạng vì nước, vì dân, dù ở bất kỳ cương vị nào, từ một người phụ bếp trên con tàu “Amiran Latouche Tre ville” lúc ra đi tìm đường cứu nước, cho đến khi trở thành Chủ tịch

Đảng, Chủ tịch nước, Bác Hồ vẫn bình dị, gần gũi như thế qua cách ăn mặc của Người. Trong trang phục hàng ngày, Bác chỉ có bộ quần áo dạ màu đen mặc khi đi ra nước ngoài; chiếc mũ cát Bác đội khi đi ra ngoài trời; chiếc áo bông, áo len Bác mặc trong mùa lạnh và một vài bộ quần áo gụ Bác mặc làm việc mùa hè. Đôi dép cao su được Bác dùng hơn 20 năm đến khi mòn gót phải lấy một miếng cao su khác vá vào, các quai hay bị tuột phải đóng đinh giữ. Còn bộ quần áo ka-ki Bác mặc đến khi bạc màu, sờn cổ áo. Những người giúp việc xin Bác thay bộ quần áo mới thì Bác bảo: “Bác mặc như thế phù hợp với hoàn cảnh của dân, của nước, không cần phải thay”. Bác cẩn thận tỉ mỉ khi mặc ngay cả lúc giặt thế nên áo bạc màu cũng đều, mặt vải mỏng cũng mỏng như nhau. “Bộ kháng chiến” ấy đã theo Bác với viết bao kỉ niệm, những vết sờn rách ở cầu vai, tay áo đã vá lại nhiều lần, bùn ở dây gấu bám vào áo Bác cái độ Bác giúp chú cán bộ Tỉnh ủy tập tát nước,... Bác giản dị lắm! Ngay cả ngày đại lễ, ngày mà đất nước được khai sinh, Bác cũng chỉ mong muốn mặc bộ quần áo xuềnh xoàng thôi, không len,dạ đắt tiền, cốt tươm tăt giản dị. Quần áo Bác mặc như một món đồ vô giá mà bất kì ai được sở hữu cũng trân trọng mà nâng niu. Chiếc áo sợi pha len mà Bác tặng các chiến sĩ đã được Ban Vận động ủng hộ “Mùa đông binh sĩ” Hà Nội và đem ra đấu giá để ủng hộ vào quỹ mua áo cho các chiến sĩ. Chiếc áo sau khi đấu giá thành công đã thuộc về cụ Trương Văn Thìn và được coi như một bảo vật thiêng liêng sau khi trải qua nhiều lần bị địch đón đầu, bắt giữ vợ vệt của cải thì chiếc áo vẫn được gia đình cụ giữ gìn. Và sau tang lễ của Bác, cụ đã tặng chiếc áo quý hiếm cho Bảo tàng Cách mạng Việt Nam. Có những món quà là vô giá, những chiếc áo khi được Bác tặng đi đều mang những giá trị cốt lõi: chiếc áo ấm Bác tặng cho người lính đêm đông làm nhiệm vụ, chiếc áo Bác tặng lại cho Xưởng may 10 làm mục tiêu thi đua các tổ nhóm, chiếc áo mà miền Nam nhớ thương tặng Bác, Bác trao lại cho trường Thương binh hỏng mắt làm quà cho học viên có thành tích xuất sắc, chiếc áo trấn thủ Bác tặng cho người thương binh đặc biệt Lê Thống Nhút,... Phong cách ăn mặc giản dị, gần gũi với dân chúng của vị Lãnh tụ vĩ đại từ bấy lâu nay đã trở thành huyền thoại. Gần 70 năm trước, trong bài thơ “Sáng tháng năm” nhà thơ Tố Hữu đã viết:

“Bác Hồ đó, chiếc áo nâu giản dị

Màu quê hương bền bỉ đậm đà”

Rồi trong bài thơ “Việt Bắc”, Tố Hữu lại viết:

“Nhớ ông cụ mắt sáng ngời

Áo nâu túi vải đẹp tươi lạ thường”.

Lúc sinh thời, Bác Hồ của chúng ta đã có lối sống vô cùng giản dị và tiết kiệm. Như nhà thơ Khương Hữu Dụng có viết :

*“Đi làm cách mạng hai tay trắng
Mẫu bánh mì đen, chiếc áo sòn
Về làm Chủ tịch, chòm râu bạc
Vẫn áo ka-ki, dép lốp mòn”*

Những câu chuyện về đôi dép lốp mòn đó đã theo Bác đi khắp mọi miền Tổ Quốc, trải qua biết bao nhiêu kỉ niệm trên con đường hành quân. Các thế hệ sau, khi nhắc về Bác chúng ta nghĩ ngay đến hình ông cụp mái tóc bạc phơ, nụ cười hiền hậu với bộ quần áo kaki sòn vai với vài vết vá cùng đôi dép lốp đã mòn. Bác giản dị đi vào lòng dân một cách thân thương như thế.

Sinh thời Bác Hồ kính yêu từng nói: “Tôi chỉ có một ham muốn, ham muốn tột bậc là làm sao cho nhân dân ta ai cũng có cơm ăn áo mặc, ai cũng được học hành”. Và mỗi lần Tết đến, Xuân về, Bác lại nghĩ đến dân, lo sao cho dân có một mùa xuân ấm no, hạnh phúc. Mỗi câu chuyện về Người, nhất là những câu chuyện Bác Hồ thăm và chúc tết người nghèo, dù rất mực giản dị nhưng vẫn luôn có giá trị nhân văn sâu sắc cho hôm nay và mai sau. Là chủ tịch nước, sứ mệnh của cả dân tộc đang đặt trên đôi vai Bác. Biết bao công việc bộn bề, vậy mà Bác vẫn dành thời gian để đến thăm những gia đình nghèo khổ khi năm cũ sắp qua – xuân mới đã về. Đó chính là tình thương yêu con người, là sự chăm lo ân cần của Bác đối với nhân dân, đặc biệt là những người nghèo khổ, có hoàn cảnh bất hạnh. Chủ tịch Hồ Chí Minh vốn là người yêu thiên nhiên nên Tết trồng cây là một truyền thống đẹp đẽ của nhân dân ta được gìn giữ từ bao đời. Chính vì vậy, đức độ của Bác theo năm tháng càng khắc ghi sâu đậm không bao giờ phai nhạt và lung linh toả sáng trong tâm hồn mỗi người Việt Nam. Bác Hồ tuy đã đi xa, nhưng người Việt Nam cảm thấy như Bác vẫn ở bên cạnh mình. Và cứ mỗi dịp xuân về, nhân dân ta vẫn cảm thấy như có Bác trong ngày Tết âm áp, vẫn nghe rõ những lời Bác căn dặn qua mấy câu thơ vừa giản dị, vừa sâu sắc:

*"Trăm năm trong cõi người ta,
Cần kiệm xây dựng nước nhà mới ngoan,
Mừng xuân, xuân cả thế gian
Phải đâu lãng phí, cỗ bàn mới xuân."*

Nhớ lại những bữa ăn đạm bạc của Chủ tịch Hồ Chí Minh càng quý trọng một tấm gương thực hành tiết kiệm, chống xa hoa lãng phí. Người vẫn để lại cho chúng ta đến hôm nay từ những điều bình dị nhất. Những câu chuyện về bữa cơm của Bác khiến cho chúng ta-lớp trẻ hiện nay càng thấm thía về đức tính giản dị, tiết kiệm của Người. Với cương vị một Chủ tịch nước, Bác có quyền được hưởng những chế độ đãi ngộ đặc biệt xứng đáng với vị trí của mình. Nhưng thật lạ kì, dù khi cách mạng còn trong thời kì khó khăn, gian nan hay khi đã thành công, Bác vẫn giữ lối giản dị từ cái ăn, cái mặc, cái ở đến cách làm việc đời thường. “Bữa cơm của Bác giản dị lắm, món ăn chính chỉ có 3 món: canh, rau, thịt(hoặc cá), ăn xong tráng miệng bằng một quả táo nướng.” Nhớ lại những bữa cơm giản dị của Chủ tịch Hồ Chí Minh, bác Phạm Văn Đồng từng kể: Bữa ăn nào Bác Hồ cũng tiết kiệm, vừa đủ, không bỏ món thừa, không vương vãi một hạt cơm. Bác thích ăn những món dân dã như vó bò, cà dầm tương, mắm, canh cua với rau chuối thái ghém hoặc dọc mùng. Trong những lần đi chiến dịch, được ăn cơm cùng những người dân đồng bào miền núi, khi được mời ăn những món ăn thịnh soạn, Bác đã từ chối ngay và mang cơm đi ăn cùng tất cả mọi người hoặc ăn những thức quà quê như ngô, khoai, sắn cùng bộ đội ta. Bác còn rất tâm lý, quan tâm tới mọi người, mỗi dịp lễ Tết, có món gì ngon ngon, lạ lạ Bác đều đem đi chia cho mọi người cùng ăn. Nhà thơ Chế Lan Viên cũng đã từng bày tỏ sự kính trọng, yêu mến của mình khi nói về lối sống cao đẹp của Bác: “Bác thường bỏ miếng thịt gà mà ăn trọn quả cà xứ Nghệ”. Hồ Chí Minh, Người giản dị như thế, Bác luôn dặn dò không được lãng phí, xa hoa như thế Bác thấy rất xót xa có tội với nhân dân. Hiểu được những thói quen, sở thích ăn uống hàng ngày của Bác, một góc nhỏ riêng tư cá nhân của vị Chủ tịch nước, càng thấy yêu mến và quý trọng hơn nhân cách Hồ Chí Minh, một nhà lãnh đạo cách mạng vĩ đại những rất bình dị trong đời thường.

Cuộc đời và sự nghiệp của Bác đã trở thành di sản lớn lao của dân tộc ta. Vì thế, việc học tập và làm theo tấm gương Bác Hồ có ý nghĩa vô cùng quan trọng đối với toàn Đảng, toàn dân, toàn quân ta, đặc biệt là đối với thế hệ trẻ. Qua cuốn sách “Chiếc áo Bác Hồ” này, chúng ta-thế hệ trẻ của đất nước càng thêm trân quý hơn đức tính giản dị, khiêm tốn của Bác. Trong thực tế cuộc sống hiện nay, các bạn trẻ đang dần bị thoái hóa nhân cách bởi sự chiều chuộng, bao bọc của gia đình mà trở nên khoe khoang thái quá. Hiệu ứng đám đông khiến các bạn trẻ đua nhau đu theo idol, quên mất rằng cha ông ta đã mất hàng nghìn năm dựng nước và giữ nước. Cuốn sách này sẽ giúp các bạn trẻ thức tỉnh và nhận ra rằng trước đây Bác tuy ở một cương vị cao nhưng với Bác tiết kiệm và giản dị chưa bao giờ là đủ. Mong

rằng, thế hệ trẻ Việt Nam sẽ trau dồi cho mình cuốn sách hay, coi nó như một cẩm nang sống để có thể học tập và làm theo tấm gương đạo đức Hồ Chí Minh.